

Г 2005
1199 ₸

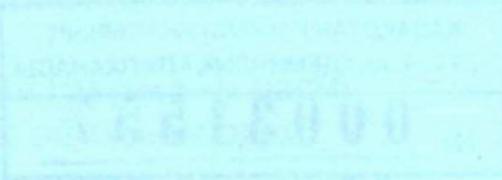
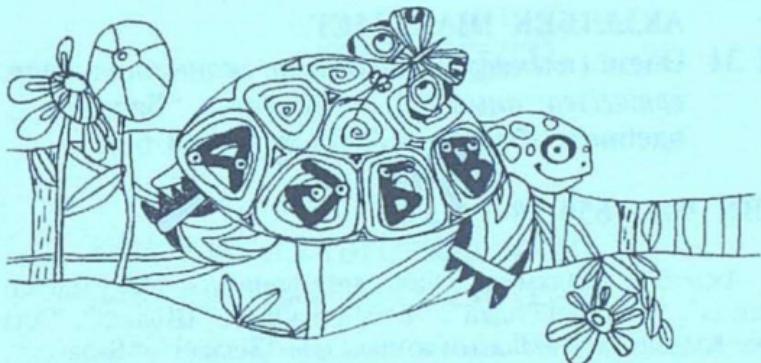

Ақылбек
Шаяхмет

Әдемі

Ақылбек
Шаяхмет

Әдемі

Балалар
ДЕБИЕТ

Алматы
2005

ББК 84 ҚАЗ 7

Ш 31

*Қазақстан Республикасы Мәдениет,
ақпарат және спорт министрлігінің бағдарламасы
бойынша шыгарылып отыр*

АҚЫЛБЕК ШАЯХМЕТ.

Ш 31 Әдемі (өлеңдер, жұмбақтар, жаңылтпаштар, ертегілер, аңыздар). — Алматы: “Балалар әдебиеті” баспасы, 2005 ж. — 144 бет.

ISBN 9965-650-38-1

Ақылбек Шаяхметтің балаларға арналған “Күлімдейді күніміз”, “Гүл мен бидай”, “Біздің бақша”, “Шынар”, “Аяз және Қызыр” деп аталатын жинақтары “Жалын”, “Балауса”, “Елорда” баспаларынан жарық коріп, кішкентай оқырмандардың ықыласына болсген болатын. Өлеңдері мектеп оқулықтарына, “Жыл—он екі ай” жинақтарына енгізілген.

Ақынның бұл кітабына кейінгі жылдары жазған жаңа туындылары қамтылған. Өлеңдердің тілі жатық, бала үгымына жеңіл, жылдам жатталады.

Кітапта сонымен бірге Наурыз тойына арналған шағын пьесалар мен сценарийлер бар.

**Ш 470225020
00 (05) – 05**

ББК 84 ҚАЗ 7

ISBN 9965-650-38-1

© Ақылбек Шаяхмет, 2005
© “Балалар әдебиеті”
баспасы, 2005

Бірінші бөлім

ӨЛЕҢДЕР

ӘДЕМІ

Күн сөулесі тәгілгені әдемі,
Кемпірқосақ керілгені әдемі,
Кек шалғында асыр салып жүргенде,
Кек көбелек көрінгені әдемі.

Жас шыбықтың бүр ашқаны әдемі,
Алма ағаштың гүл ашқаны әдемі,
Қариялар жол үстінде кездесіп,
Амандықты сұрасқаны әдемі.

Бұлбұл құстың сайрағаны әдемі,
Қозы—лақтың ойнағаны әдемі,
Ақ боз атын ерттеп мініп атамның
Қойды өріске айдағаны әдемі.

Ақ ботаның үлкен көзі әдемі,
Әжеміздің күлген кезі әдемі,
Бәрінен де жасқа толған бөпемнің
Тәй — тәй басып жүрген кезі әдемі.

RAXMET

Сен сыйладың таң нұрын,
Күннің күміс шапағын.
Еркін құнім – тағдырым,
Рахмет саған, Отаным!

Көз жетпейтін алысқа
Жетіп жатыр атағың.
Ұшты қазақ ғарышқа,
Рахмет саған, Отаным!

Жауқазындай құлпырған
Келеді өсіп қатарым.
Жақсылыққа ұмтылған
Рахмет саған, Отаным!

Жүргегімде сен барда
Таусылмайды сапарым.
Түстік түзу, кең жолға,
Рахмет саған, Отаным!

Өзің үшін бүгам бел,
Шарықтайды шат өнім.
Рахмет саған, туган ел,
Айналайын, Отаным!

KIM ARDAKTY?

Ең ақылды –
Дана,
Ең пейілді –
Дала.
Ең қымбатты –
Бала,
Ең ардақты –
Ана.

ЫБЫРАЙ АТА

Ел білетін атағын,
Қоңырауы даланың,
Ескерткіші атаның
Төрінде тұр қаланың.

Тұғыр тасты сүйеді
Күн шуағы арайлы.
Лұп – лұп етіп жүрегі,
Бал – бәбектер қарайды.

Көкіректе көп үміт,
Біз де ойға батамыз.
“Кел, балалар, оқылыш!” –
Деп тұрғандай атамыз.

ҰСТАЗ

Ардақты мұғалім,
Сарқылмас бұлағым.
Таусылмас мәнгілік
Сен жайлы жыр – өнім.

Қанатым талмайды,
Қиялым самғайды.
Ақын да, ғалым да
Үстазсыз болмайды.

Құттықтап бүгін мен,
Мереке күніңмен,
Ойыма нәр алам
Сен берген білімнен.

ӨМІР ӨЗЕГІ

Министр де, академик, ғалым да,
Бәрі шәкірт үстаздардың алдында.
Ойлан, шәкірт!
Тырыстың ба намысқа?
Үстазыңның жүрегінде қалдың ба?!

Үстаз сенің өміріңдің өзегі,
Нағыз үстаз –
Әнер – білім өзені.
Үрпак үшін ағарса да самайы,
Қандай бөгет кездессе де, төзеді.

Үстаз – үйтқы,
Алып шығар қорлықтан,
Өнегелі өміріне болдық таң.
Ібырай мен Ахметтің ұлгісі
Жанып тұрған шырак
болар сондықтан.

МЕКТЕБІМ

Алтын үям, ак бесігім, мақтаным,
Сенен асқан құтты мекен таппадым.
Сен арқылы білім деген отаудың
Қасиетті босағасын аттадым.

Жұлдыз болып жарық
қүйдиң санама,
Жақсылықты ұмытуға бола ма?!

Шәкірттерге бұлағыңнан нәр бердің,
Әз анадай ак сүт берген балаға.
Әлі есімде үнілгенім картага,
Сабақ айтып тұрған кезім ортада.

Бір балақай отыр ма екен
жыр жазып,
Бір күндері мен отырган партада.
Баспалдағым болып едің өмірде,
Саған деген алғысым көп көңілде.
Арманымды аялаған мектебім,
Қалдың орнап жүрегімнің төрінде.

ЖАҚСЫ КӨРЕМ

Жақсы көрем апамды,
Жақсы көрем папамды,
Олар маған әрдайым,
“Сыйла, – дейді, – атанды!”

Түзететін қатемді,
Жақсы көрем атамды,
“Сүй, – дейді атам, – жанындей
Туып – өскен Отанды!”

САРДАР МЕН САРБАЗ

Корғансыздың қорғаны,
Үққан елдің арманын,
Атың мәңгі есімде,
Аманкелді – сардарым.

Жыршылардың сарбазы,
Ақындардың маңғазы,
Омар Шипин атақты,
Аманкелді сарбазы.

Тыңдал оның ақылын,
Қол бастаса батыры,
Көп тілегін жыр қылып
Жырға қосқан ақыны.

ҚҰШТАРЛЫҚ

Қара тасты қақ жарып,
Гүл өсіпті қылтиып.
Қарап тұрдым таң қалып,
Көргенімнен сыр түйіп.

Қысты құған көктемдей,
Міне, қандай құштарлық?!

Лықсып, сыртқа тепкендей
Бойындағы күш барлық.

Атылмай ма жанартау,
Жер астынан бұлқынып.
Болмасаң тек самарқау,
Сен де өсерсің құлпырып.

ТЫРНАЛАР

Көктем күні көптен күткен
Әкелгендей бір хабар,
Шайдай ашық зенгір көктен
Тыраулайды тырналар.

Айтындаршы, қайтқан құстар,
Қандай жерден өттіндер?!

Күйге құмар, әнге құштар,
Қандай елге жеттіндер?!

Қандай белде, қандай шөлде,
Қандай елде болдындар?!

Аялдамай айдын көлге,
Қайда барып қондындар?!

– Көрдік үлкен өзендерді,
Асқар таудың шыңын да,

Астық талай кезендерді,
Көрдік шөлдің құмын да.

Талай елді басып өтіп,
Туған жерге келеміз.
Әнімізді шашу етіп,
Өзен, көлін көреміз.

Көз алдындан нұы көшкен,
Көрікті жер көп дейді.
Бірақ, бірі туып – өскен
Мекеніңе жетпейді.

Көктем күні көптен күткен
Әкелгендей бір хабар,
Шайдай ашық зенгір көктен
Тыраулайды тырналар.

ДИҚАНДАР ОТАНЫ

Қыр төсінде қырмызы
Еңбек еткен ұл – қызы.
Кеудесінде Кәмшаттың
Жарқырайды жүлдизы.

Ер есімі жаңғырып,
Айтып жүрміз өн қылып.
Батырларын біздің ел
Ардақтайды мәнгілік.

Дәнмен шығып атағы,
Дала шалқып жатады.
Қостанайдың өлкесі
Тыңгерлердің Отаны.

ҰЛАНДАР ЖЫРЫ

Тұған жерді сүйеміз,
Шымыр болып өсеміз.
Ыстық күнге күйеміз,
Салқын суға түсеміз.

Бір, Екі!
Бүйрықты орында!
Үш, Төрт!
Орнында адымда!

Мақсат айқын елім деген,
Бұзылмайды іргеміз.
Адалдықпен, сенімменен
Әрқашанда біргеміз.

Бір, Екі!
Нық болсын қадамың!
Үш, Төрт!
Желбіре жалауым!

ЖЕҢІС ЖАРҚЫЛЫ

Мамырдағы ақ таңды
Көрген халық шаттанды.
Көнілдері жаз болып,
Аққу келіп, қаз қонып,
Үлкен—кіші табысып,
Құлын мен тай жарысып,
Ән әуелеп, шалқып күй,
Көшелерде шалқып би,
Жарқылдары Женістің
Жадыратты Жер үстін.

БАТЫР БАБАМ

Келбетіне сүйіндім,
Қаймықпайтын ауырдан,
Төрінде тұр үйімнің
Батыр бабам Бауыржан.

Бейбіт күнге аңсатқан
Аман жеткен “дауылдан”,
Дүшпандарын қаусатқан
Батыр бабам Бауыржан.

Шығады ерлер өлі де
Қала менен ауылдан.
Үлгі – өнеге бәріне
Батыр бабам Бауыржан.

ЖЫЛ МЕЗГІЛДЕРІ

Көктем

Көк те, жер де көкпенбек,
Кетті бұлттар көкке өрлеп.
Аспан Жерге аямай
Бояу – нұрын төккен бе ?

Жаз

Жасыл шалғын, жапырақ,
Жасыл барлық атырап.
Қыздырындық күнге біз
Жағажайда жатып ап.

Күз

Жаз да жылдам өтіпті,
Күн сұтып кетіпті.
Кимек болып сандықтан
Алып қойдым етікті.

Қыс

Есік алды сырғанак,
Боран жатыр қырды орап.
Жауған қарға ақ мысық
Терезеден түр қарап.

КӨКТЕМДЕ

Ақ қар еріп, жоғалды,
Кұстар қайтып оралды.
Ұя жасап өзіміз
Күтіп алдық оларды.

Кішкентаймыз әлі біз,
Бар, алайда, әліміз.
Суды сайға ағыздық
Жыра жасап бәріміз.

ЖАЗДА

Талай қызық бар мұнда,
Тамашаға тоймадық.
Жасыл кілем — шалғында
Аударыспақ ойнадық.
Ойыннан еш жалықпай,
Доп қууға жөнелдік.
Суға сұңгіп балықтай,
Куанышқа кенелдік.

ҚЫСТА

Көкжиектен басталған,
Дала әппақ мамық бір,
Әппақ үлпа аспаннан
Жапалақтап жауып түр.

КҮЗДЕ

Жас шыбық бүрісіп,
Дірдектеп тонады.
Аспанда ығысып,
Бұлт көшіп барады.

Сап – сары атырап,
Суық жел соғады.
Сарғайған жапырак
Қолыма қонады.

ЖЫЛ ҚАЙЫРУ

2000 – ұлу жылы ұлы болсын,
2001 – Жылан жылы жылы болсын,
2002 – Жылқы жылы жал–жая көп,
2003 – Қой жылында
 Қыдыр қонсын.
2004 – Мешін жылы мейман келсін,
2005 – Тауық жылы тәрін берсін.
2006 – Ит жылында игілік боп,
2007 – Доңыз жылы дархан болсын.
2008 – Тышқан жылы тағам толсын,
2009 – Сиыр жылында
 сауын болсын,
2010 – Барыс жылы бақыт әкеп,
2011 – Қоян жылы құтты болсын.
ОН ЕКІ жыл зулап өтіп,
Тағы да бір МҰШЕЛ толсын!

ОН ЕКІ АЙФА ТІЛЕК

Қантар қатулы болмасын,
Ақпан ашулы болмасын,

Наурыз назды болсын,
Көкек сазды болсын.
Мамыр мейірімді болсын,
Маусым мағыналы болсын,
Шілденің шырайы кірсін,
Тамыз тамылжып тұрсын,
Қыркүйек қазына жисын,
Қазан қаспақты болсын,
Қарашада қар көп болсын,
Желтоқсанда жел жоқ болсын!
Елімнің мерейі асып,
Он екі ай елжіреп тұрсын!

ҚЫДЫР АТАНЫҢ БАТАСЫ

Ал, ендеше, халайық!
Тілек тілеп қалайық!
Көтерейік білекті,
Берсін Алла тілекті.
Наурыз тойы құтты болсын,
Дендерің сау, мықты болсын!
Берген батам балдай болсын,
Жаңа жауған қардай болсын!
Уайымдарың жоқ болсын,
Тамақтарың тоқ болсын,
Көйлектерің көк болсын,
Теңгелерің көп болсын.
Әл – Фарабидің миын берсін,
Сүйімбайдың сыйын берсін,
Құрманғазының күйін берсін,
Шоқанның батылдығын берсін,
Абайдың ақындығын берсін,
Әбілқайырдың батырлығын берсін,
Абылай ханның
ақылдылығын берсін.

Орталарың толсын,
Айтқандарым келсін!
Әумин!

ҚАСИЕТ, ҚАСИРЕТ ЖӘНЕ ӨСИЕТ

Атаны сыйлап жүргенің,
Ананың тұлін білгенің,
Еңкейіп үйге кіргенің,
Достармен ойнап – күлгенің –

ҚАСИЕТ

Биік болсаң да байқалмау,
Айтатын сөзді айта алмау,
Қайысып белің қайқандау,
Басылып шөлің, жайқалмау –

ҚАСИРЕТ

Теңіздің сүзіп тереңін,
Асылын жиып көненің,
Өмірдің сезіп өзегін,
Дәстүрдің алсаң керегін –

ӨСИЕТ

Буыны бекіп Қасиет,
Келмеске кетіп Қасиред,
Құлаққа жетсе Өсиет,
Бұл Өмір қандай асыл ед ?!

АТТЫҢ ЖАЛЫН ТАРТЫП МІНДІМ

Жас күнімнен құлын бақтым,
Тайға міндім,
тұра шаптым.
Құнан болды,
Қырға шықтым,
Қырдың төсін дуылдаттым.

Дөнен болды,
дөңге барып,
Дүбірлетіп байыз таптым.
Бесті болды,
Белге шықтым,
Белуардан шөпке баттым.
Таусылмады қызықтары
Кең далада шапқан аттың.
Ат жалынан тартып мінген
Енді мен де азаматпын.

ТЕКЕМЕТ

Киіз үйдің төріне
Төселипті текемет.
Текеметтің өңіне
Тұскен өрнек өте көп.
Көрген кісі пайымдар,
Мынау гүлдің сабағы.
Қошқар мүйіз оюлар
Көздің жауын алады.
Ұнап барлық адамға,
Қиялышыңды жетелеп,
Жып – жылы боп табанга
Тиеді екен текемет.

СЫРМАҚ

Адал ниет адамның
Қолыменен сырылған.
Сырмақ асыл анамның
Қалған көзі бұрыннан.

Көрсөң көзің тоймайды,
Қандай ғажап оюлар ?!
Жанарапыңды арбайды
Қызыл – жасыл бояулар.

НАУРЫЗ

Қара тасты жібітіп
Күннің көзі шуақты,
Қыс ызғарын ұмытып,
Қар еріді, су ақты.

Тоты құстай түрленіп,
Келді Наурыз жасанып,
Қыскы соғым сүрленіп,
Қалды қарттар жасарып.

Тәтем шелпек пісіріп,
Апам көже қайнатты.
Бос тұруға қысылып,
Бөпемді мен ойнattым.

ӘЖЕМ

Қызын жақсы көреді,
Қозым дейді монтиған.
Алма – кезек өбеді
Қос бетінен томпиған.

Бізге беріп жүзімді,
Өзі тым аз жейді әжем.
“Сүйіп едім қызыымды,
Тойып қалдым”, – дейді әжем.

АНАШЫМ

Ақ сүт берген анашым,
Қандай жылы қарасын ?!
Сендей болсын әр адам
Мәпелеген баласын.
Күнім сен, анашым,

Айым сен, анашым,
Өмірдің отындей
Жүректе жанасың.
Тірлік нұрын сен бердің,
Бабам тілін сен бердің.
Сен бөлеген аялап,
Тал – бесікте тербелдім.
Айналайын, ардағым,
Гүлге толсын жан – жағың.
Бақыттына баланың
Ғұмырынды арнадың.

ЖЕТІ МУШЕЛ

Он үште – отау иесі,
Бірінші мүшел – балалық.
Екінші мүшел – жиырма бес,
Майданға кірер қол алғып.
Отыз жеті – үшінші,
Енетін кезі сана нық.
Қырық тоғыз – төртінші,
Білінер бойдан даралық.
Бесінші мүшел – алпыс бір,
Өсиет айтар даналық.
Алтыншы мүшел – жетпіс үш,
Жастығың келмес оралып.
Жетінші мүшел – сексен бес,
Денсаулық қалар тоналып.
Бұдан соң келген мүшелдер
Жатпайды тіпті саналып.

БАУЫР ЕТИМ – БАЛА

“ӘЖЕ ӘЛДИІ”

Бауыр етім – бала,
Мойныма кеп асылар.
Топтан озып дара,
Құшағыма асығар.

Бал татыған бала,
Кіп – кішкентай немере.
Ақылы мол дана,
Куат берер денеге.

Болашағым – бала,
Тіл үйірген қымызым,
Көзімдегі қара,
Қуанышым, қызығым!

Жұбанышым – бала,
Өмірімнің жалғасы.
Ата – анасы пана,
Тіршіліктің арнасы.

Көздің нұры – бала,
Өмір күйі, жырысын,
Миымдағы сана,
Жұтқан ауа, тынысым.

БІР ҮЙДЕ БЕС БАЛАМЫЗ

Бір үйде бес баламыз,
Күнде сайран саламыз.
Үлкен тілін аламыз,
Сабакқа бір барамыз.

Бір үйде бес баламыз,
Қыл өтпестей арамыз.
Ең кішіміз Шыңғысқа
Біз де қамқор боламыз.

ЖАУЫН

Аспан тағы бүркіп тұр,
Асфальт суға кілкіп тұр.
Жүргіншілер тасада
Қолшатырын сілкіп тұр.
Күз аспаны жылауық,
Жұбан сайшы бір ауық.
Күннің көзі ашылып,
Қалсын бәрі қуанып.

КӨЗ, ҚҰЛАҚ ЖӘНЕ ТІЛ

Атам айтты көзіме,
Көреген де қуатты.
Дос деп сана өзіңе
Көз бен тілді, құлақты.
Журнал – жүрттың жанары,
Газет – көптің құлағы.
Ішіндегі жазғаны
Ақыл болып тұрады.

Кітап – тілі дананың,
Көмейден бал төгетін.
Сөз түбіне қарағын,
Көріп қоймай суретін.

Қайда жүрсөң, әрқашан
Ойлап жүргін, жаным – ау,
Көз, құлақсыз, тілсіз жан
Соқыр, мылқау, саңырау.

ҰСТА

“Танабұғаның екінші баласы
Қошалақтан Тақсопы, одан Жолжақсы,
Жолжақсыдан Жантілес туады. Ұста
аталатын ру осы. Күні бүгінге дейін
атадан балаға мұра болып келе жатқан
оның төсі мен балғасын Қарабалық
ауданында тұратын Құмаш деген кісі
үйінде сақтап отыр. Ал аталған руды
“Жантілес аты ұмыт болып, ұста аталып
кеткен.”

“Қыпшақ шежіресінен”.

Атадан бұл да олқы емес,
Ұстаның аты Жантілес.
Кәсібін білсек болғаны,
Есімін білу шарт емес.

Ежелден болған киелі,
Ұстаны жұрты сүйеді.
Қамырдай илеп болатты,
Темірден түйін түйеді.

Бастаған сайын көшті алға,
Суалып сулар, ошті арна.
Келеді, бірак, көнермей,
Серік боп мәңгі төс, балға.

Басса да жылдар екпінін,
Көріктің көріп септігін.
Қылыш пен найза салған төс
Орақты жасар жетті күн.

Айтсақ та ғұмыр қысқа деп,
Өткеннен қалған нұсқа көп.

Мақтанып перзент отырар
Бабамыз біздің ұста деп.

Шығыр ма, әлде күпшек пе,
Қажетің дайын, тырс етпе.
Қайнаған судан суырылып
Шығады бұйым өп — сәтте.

Таңдайын қакқан тұстасы,
Бабында тіпті қышқашы.
Софатын жырдың семсерін
Болсам — ау сөздің ұстасы.

Біздерде кімнің өші бар ?!
Шөпшектер ертең есі бар,
Атымды айтпай, атамыз
Ақын деп жатса, несі бар ?!

ҰҚСАС СӨЗДЕР, ТҮРЛІ ҰҒЫМДАР

“БАЛА МЕН ДАНАНЫҢ СӨЗ ҚАҒЫСУЫ”

Бала:

Көп ойнадым далада,
Қарным ашып кетті.

Дана:

Қарны ашқан балага
Жаным ашып кетті.

Бала:

Болса да жұрт наразы,
Аузымды ашып тұрдым мен.